

Sygn. akt III CSK 312/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa B. P.

przeciwko G. P.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 stycznia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 18 czerwca 2012 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powódka B. P. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18 czerwca 2012 r., podnosząc jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie jej do rozpoznania „naruszenie prawa materialnego w postaci art. 898 § 1 k.c. oraz przepisów procedury cywilnej w postaci art. 86 § 1 k.p.c. przez Sąd II instancji przy wydawaniu zaskarżonego prawomocnego wyroku – w tym konkretnym przypadku naruszony został słuszny interes prawny mojej mocodawczyni – powódki B. P., która nie posiada już prawa do zwykłych środków zaskarżenia ww. wyroku”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca, wskazując okoliczności uzasadniając przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powołała się na naruszenie jej słusznego interesu przez Sąd drugiej instancji i brak zwykłych środków zaskarżenia, których wniesienie mogłyby skutkować zmianą lub uchYLENIE niekorzystnego dla niej orzeczenia. Okoliczności te nie stanowią przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przesądu, z tego więc powodu skarga powódki podlega odrzuceniu.

Na marginesie należy zauważyć, że zarzuty skargi oraz jej uzasadnienie zawierają argumenty, które zmierzają jedynie do zakwestionowania dokonanych przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych i oceny materiału dowodowego, co – zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. – w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne i dodatkowo przemawia za odrzuceniem skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).